

Silva Evangelica.

II. Diligite inimicos vestros: etenim cum patre contemneret, conceptus est, cum inferiore fordidum, cum superiore furiosum. T. 5. D. 2. r.

III. Diligite inimicos. V. dicari vis, aptius, & securus sine vinda dicitur: quandoquidem gratia peccatis, emulsiōne laedis, ac beneficio inimicos opprimere. Ibid.

IV. Si alio modo ulciscimini, diligite ergo inimicos vestros. Quomodo dilectione vindicta? Ex oritur vitam ab offensione, cogitatio: scire offensum non ignorare offensam posse ulcisci, & indulgere. T. 5. D. 2. & D. 2. Vid. Conscientia, & Vindicta.

V. Diligite inimicos vestros, ut sitis filij Patris vestri, cuius amor in inimicos angustus. T. 3. D. 2. n. 8. Gloriosus. T. 3. D. 4. n. 11. Eximus, T. 4. D. 2. n. 11.

Dominica 1. Quadragesima.

I. Ductus est Iesus, ut tentaretur. Aptius ut videret, quippe tentatio non est, ubi intentionem anima ducitur a Superiore. T. 1. D. 5. n. 7. & accedit creator, & non illa accedit ad tentationem. T. 6. D. 1. n. 3.

II. Ut tentaretur. Ut nostras tentationes suis tentationibus viceret. Tentatio est vita hominis super terram. Infelix est tentatio. T. 2. D. 4. Infelicio confitendo. Ibid. Infelix simus non tentando. T. 6. D. 9.

III. Ductus a spiritu. A quo spiritu? Si in ieiunium, & poenitentiam, dicit spiritus sanctus. T. 6. D. 7. Si ad cacumem dignitatis, assumit diabolus. T. 2. D. 10. n. 4. Dicit spiritus bonus, est in tentatione per obedientiam. T. 2. D. 7. Dicit malus, est in bona voluntate propriam. T. 6. D. 7.

IV. Offendit omnia regna mundi, & gloriam terram. In periculis va offensus, quia haud aliter gloria. T. 2. D. 4. In momento, quia in lequeis nulla. D. 7. In figura, ut magis aliter. D. 7. In ista oculi, ne dolus claret. D. 7. Vide Bonus, & Felicitas.

V. Offendit. Aptus: omnia sunt in offensione, & preterit figura huius mundi. Regnum nihil. T. 1. D. 4. n. 4. Gloria fallax. T. 1. D. 7. Felicitas infelicitas. T. 2. D. 8. n. 2. T. 5. D. 1. n. 7.

Feria 4. Domin. 1. Quadragesima.

I. Magister volumus. Ex nobis ipsis gerimus, unde certamina toleramus. Non volumus, quod dicimus velle: sed quod volumus. Quod magister celestis dicit, nolimus facere; sed quod ille faceret quod volumus, volumus. Propria voluntas est malum dulce, sed malum: lepra lucens, est perniciosa, quod magis interior. T. 6. D. 3. & D. 7.

II. Volumus. Amor proprius febris putrida, quae latenter laedit, tinea virtutum quas a corde corrodit, machina lubrica, ubi nec ipsa consistere valet. T. 6. D. 7.

III. Magister volumus. Magistrum vocant, & nolunt dirigi, sed dirigere magistrum. Abominabiles facti sunt in studiis suis. Qui perit accepit, qui quae invenit, & pulsant aperitur. Hi nec accipit, nec inveniunt, nec ingredientur: igitur nec inveniunt inveniunt, nec querunt querentes, nec pulsant pulsantes. T. 5. D. 7. T. 6. D. 7.

IV. Signum non dabitur. Quare? Quia ad conversionem querunt signa, non conversionem: quae quidem in illis diffidit, quoniam indigent ad conversionem miraculis. T. 4. D. 12. T. 5. D. 3. n. 5. Et quia nec miraculis obtinebitur miraculum conversionis. Ibid. & T. 5. D. 1. n. 11.

V. Nivivite surgent in iudicio cum generatione ista, & condemnabunt eam. Coram exponuntur Fehnicci, ut confundantur catholici. Illi eo vocati prophetae responderunt. T. 4. D. 12. T. 6. D. 2. n. 8. Miracula non quaesierunt. T. 4. D. 12. Et occasionem dilectionum fugerunt. T. 6. D. 8. n. 11.

Feria 6. Domin. 1. Quadragesima.

I. Erat quidam homo ibi. Novum, quod esset homo. T. 4. D. 10. Novum, si homo, quod esset ibi. T. 4. D. 13. a. n. 11. & magis novum, quod ita esset. T. 6. D. 9. a. n. 4.

II. Triginna, & octo annos habens in infirmitate sua. Cur ita dicit? Ignorabat quam lethalet iacebat. Ibid. a. n. 5. & ut surgeret, non unquam eius expectabat. T. 4. D. 10.

III. In infirmitate, quia ulcera coe peris ex vulneribus an. T. 5. D. 4. Sua, quia vulnera voluntaria. Ibid. & T. 4. D. 12. n. 7. Triginna, & octo annos, quia vulnera per consuetudinem delictorum. T. 6. D. 9. n. 6.

IV. Hunc cum vidisset Iesus iacentem, & cognovisset. Accessit infirmo, quin infirmus quavis medicum. T. 4. D. 11. a. n. 7. T. 5. D. 2. n. 9. Visio hominem offendere iacentem, & ut levaret non videt in homine iniquitatem. T. 4. D. 1. a. n. 4. Culpa infirmum deformavit, & nihil omnis amore cognovit. T. 1. D. 6. T. 2. D. 11.

V. Cum cognovisset quia iam vultum tenens habebat. Importune observandum tempus opportune medicinae. Primo celestis medicus fecit cognoscere errorem, dicens: Vis sanus fieri? T. 6. D. 6. Secundo exposita infirmitate, & etiam salute, reliquit, ut se convinceretur, ideo declinavit. Ibid. & T. 4. D. 3. n. 7. Denique arguit, ut perfectè surgere, dicens. Ne deturris tibi aliquid contingat. T. 5. D. 4. n. 7.

VI. Vis sanus fieri? Sanaberis, si vis praestare medicinae, velocius gratia, & postea ad salutem porta. T. 5. D. 22.

VII. Vis? Inter inoliunt, & inoliunt trahit, & trahitur, comprimunt, & comprimuntur, ariet, & roccur. Ibi ubi trahitur, est & non est; modò fecit & modò non valet & non valet. T. 1. D. 4. T. 6. D. 8. n. 11. & D. 9.

Dominica 2. Quadragesima.

I. Transfiguratus est ante eos. Patet iam merces laboris: vix tentatur, & respiciunt. Notice laboris virtus. T. 1. D. 8. a. n. 4. Requiescit. T. 5. D. 19. Gaudet. D. 15.

II. Transfiguratus. Ecce pulchrior gloria in mundo: quo amplissima, rotula transfiguratio. Quae manet, fallax, & fugax. T. 1. D. 7. Ideo bona temporalia, & celestia in huiusmodi transfiguratione prefiguntur: siquidem haec permanent sicut Sol, & illa evanescent sicut nix. Ibid. & T. 1. D. 4.

III. Dominus, bonus est, non hic esse, falleris. Perfectionis studere incumbit Non est, bonum nec nos esse, nec hic. T. 1. D. 9. a. n. 6. T. 4. D. 19.

IV. Si vis sciamus hic. Nescit, quod dicitur quippe non subditum, cogitatio filij dignitatem. T. 2. D. 11. Neque hic fatendum. T. 6. D. 8. n. 6.

V. Tibi unum, &c. Patet praesentia nesciens, & nescientia prudens. Prudentia, quoniam digni, nesciebat dignitates. T. 4. D. 1. T. 6. D. 15. a. n. 4. Nesciens, quia eligere munera hominibus, & non homines manibus. T. 2. D. 6. n. 8. Nescientia, quia carere. T. 6. D. 8. n. 11.

Christo

Silva Evangelica.

Christo equabat. n. 9. T. 2. D. 7. n. 6. Prudens, quia unicusque distribuit manus. T. 2. D. 6. n. 8. D. 7. n. 7. T. 6. D. 11. n. 11.

VI. Ipsi audite. In Senatu superiore, testibus caelo, & terra, audienda proponunt sapientia divina. Haec est cathedra, a qua fulsiatur leges, & sese gerent prudenter homines, iuxta humilitati ca. n. 6. Ideo Christus, qui iudex, apparet inter Moysen, & Eliam, iuxta Moysen, qui per abas tabulas legum: & Eliam, qui non ductus opinione in utramque partem claudicantium. T. 6. D. 12.

VII. Non enim viderunt nisi salum Iesum. Ubi ascendit glorificatus, vel de alio mundo homines avolarunt: sed dum defecti splendor, viderunt & discipuli solum. T. 1. D. 14. T. 5. D. 2. n. 8.

Feria 4. Dominica 2. Quadragesima.

I. Accessit mater filiorum Zebedaei, adorans, & petens. Recte princeps (in intervencione fornicior adolescentis, & matris petentis) nec placuit, nec displicuit: nec concessit, nec negavit: nec fraudavit filios a meritis, nec fave indignis. T. 6. D. 3. & D. 13.

II. Dic, ut sedant hi duo filij mei, unus ad dexteram tuam, & unus ad sinistram in regno tuo. Ecce summa libelli supplicis: & cum stultitia sit quod habet verbum, dicit: Nescitis quid petatis. Dic: T. 6. D. 2. Ut sedant. T. 2. D. 8. n. 2. Hi duo. T. 5. D. 11. Filij. T. 2. D. 2. M. D. 1. n. 11. & D. 10. n. 4.

III. Nescitis quid petatis. Nescitis causi spiritus estis. Estis filij tonitru. Non est compassio valet. Regere arrium est. Non utendum imperio. T. 6. D. 12. sed mansuetudine. T. 6. D. 14. Non ratione auctoritatis. T. 5. D. 8. n. 9. sed auctoritate rationis. T. 6. D. 6. Vid. Correllis, & Zelus.

IV. Non est meum. Quadam negatur, ut congruo tempore denu. In gratijs considerandum Quid, Quibus, Quomodo, & quando. T. 6. D. 3.

V. Non est meum. Quis ergo? Vestri igitur merita, vel exclusi thronos possident, & indigni etiam habentes non habent. T. 6. D. 3. n. 10. D. 11. & D. 13.

Feria 6. Domin. 2. Quadragesima.

I. Homo erat pater familiaris, qui plantavit vineam. Quae igitur si ille alter etiam sero invenit operarios, hic si vult vinea non obtinet, nec severitate hominis, nec benivolentia patris? Hic peregre profectus est. Absentia praesidium laborum subditorum. T. 2. D. 8. n. 3. ut in labore super superiorum exemplum. T. 5. D. 14. T. 6. D. 13. n. 3.

II. Plantavit vineam, & singularis ferus depastus est eam: nihilominus tamen, quia quae perfecti destruxerunt, omnia munus, ut vinea anima reformaretur, vixit a pietatis demerita. Quid ultra debuit facere? Quam sollicitus de salute hominum. T. 4. D. 5. a. n. 7. etiam despectus. T. 2. D. 2. Quasi ius, & non hominum interest. T. 4. D. 3. n. 12.

III. Locavit eam agricolis. Exercitia iuxta capacitatem, ministeria iuxta exercitia. T. 2. D. 7. a. n. 8. T. 3. D. 11. n. 12.

IV. Agriculis. Sanè rustici: siquidem peccato illi, in quibus imago Deitatis, lapides sensibiles, insensibiles homines, & belluae rationales. T. 4. D. 10.

V. Hic est heres. Quia servos exciderunt, occiderunt & filium. Malis in peiora peccatores ruunt. T. 1. D. 3. Quo allicuntur, obducunt. T. 2. D. 4. Stimulant malitiam, quod vocare debet respicientiam. Ibid. & T. 3. D. 2. n. 5.

VI. Malis male perdit. Cur non vocat homines? Tom. I. Taut.

Quia mali. Quicumque sine lege, neque habet vitam, neque habet animam. T. 4. D. 10. & D. 15.

Dominica 3. Quadragesima.

I. Erat Iesus eiciens daemonium. Quid non difficultatis confutatio peccati? Perissitit daemonium, & coram Deo. T. 5. D. 11. n. 6. D. 22. n. 10. & persillente in expulsiōne Domino. T. 4. D. 12. n. 7. T. 6. D. 9.

II. Daemonium. Unde cognoscitur, si mutum? Se signat peccatum, & clamat. Ut non sit signum, radat gladius peccati. T. 4. D. 7. Ut non clamer, radat confessionem. T. 5. D. 12.

III. Et illud erat mutum. Ut confessio bona fit, primum officium accusatoris debet agere poenitentis, post iudicis, deinde deprecatoris; & mutus nihil faciebat. T. 1. D. 10. T. 5. D. 22.

IV. Et illud erat mutum. Quis Daemon, & homo, qui idem. Vid. Peccator. vel daemon in homine. Iure male dicitur demon, & iacet merito mutus: igitur uti serpenti virulento cōgruit, nec loqui, nec mansuetare, nec os aperire. T. 2. D. 1. Vide Basiliscus, & Serpens.

V. Locutus est mutus. Ecce errata ad confessionem, quam nequibat nescisse possit, a demone. Ne in tantam inebriatione perveniat, Confiteberis, vident, vivit, & sanus confitebitur. T. 4. D. 2. a. n. 9.

VI. Tunc assumit alios spiritus nequiores se. Quoniam nequiores, dum per illum iacebat cecus homo, & sardus, & mutus: Qui vident, & non vident, qui audiunt, & non audiunt, qui nec verbum dicunt loquentes: sunt nequiores. T. 1. D. 6. D. 1. n. 8. T. 2. D. 8. n. 4. D. 6. D. 13. n. 17. D. 16. a. n. 11.

Feria 4. Domin. 3. Quadragesima.

I. Quare discipuli tui transgrediantur traditionem seniorum? Quare? Quia? Fallit a carnalium vicia responsione constat. Quia in peccatoribus vix pernicia. T. 2. D. 12. sed lapsit, respōdere innocētia. T. 6. D. 6.

II. Quare? Quia? Quid in Sacerdotibus hoc Quare? Quomodo intravit? T. 2. D. 10. n. 4. D. 11. n. 10. T. 5. D. 4. n. 3. Quomodo vixit? T. 6. D. 16. a. n. 3. Vid. Sacerdos. Quomodo vixit? (ita Augusti. serm. 17. de temp.) T. 6. D. 6. n. 8. & D. 12.

III. Quare, & vos? Specie zeli Dei, sese querunt. T. 1. D. 11. n. 8. Sua commodis captant. T. 2. D. 2. n. 8. D. 6. n. 9. & preparabant vindictam. T. 3. D. 3. n. 8. T. 6. D. 6.

IV. Quare? Quia? Quare rusticis plebi ex legibus decipulis fingitis, & pugnat legibus contra leges? T. 6. D. 6.

V. Docentes doctrinam, & mandata hominum. Interpretationes legum, legis doctores facitis, quod audientes desiciant a lege. T. 6. D. 12. & religionis specie, quod desiciant a ratione. T. 6. D. 6. ac opinionis lege, desiciant a veritate. ibi.

Feria 6. Domin. 3. Quadragesima.

I. Oportebat eum transire per Samariam. Per Samariam, quia ibi mulier converteret, & amor urgeat, ut querat querendus. T. 4. D. 1. Oportebat eum, & non illa, quia comoda nostra interest. Ibid. & T. 5. D. 14. n. 5. Transire, quippequam etiam in transita faveat. ibi.

II. Venit: sed an equum mulier, quae ventura ibi, ut veniret salutem. T. 4. D. 3. n. 10. D. 6. n. 11. ut ad venient invariet errantem. T. 4. D. 3. n. 10. T. 5. D. 22. n. 6. & denique ut suscipere poenitentem. T. 4. D. 3. n. 12. D. 13. n. 6. Vid. Misericordia. II.

III. Iesus ergo fatigatus sedabat sic. Sic etiam fatigatur, dum sedebat, quia femina diu in peccato. T. 5. D. 1. n. 11.

Silva Evangelica.

hesorati. T. 6. D. 9. & inter leges caeli, & raudi animus claudicabit. D. 8. a. n. 11.

IV. Venit mulier haurire aquam. Praetextu obligationis, vasa querebat occasiones criminis. T. 6. D. 1. & invenit ruita in titulo c. risticatis D. 1.

V. Quingue viros habuisti. Ubi quingue perierunt in gladio lascivie, & feruntur amore. Lascivia mors blanda, gaudium crudele, furile obediamentum, & continentium veneficium. T. 5. D. 4. T. 6. D. 2. a. n. 8. D. 8. a. n. 7. D. 9. n. 5.

VI. Quingue viros. Reliquerunt illam, vel ab illa sunt relinquentes. Tententia Per oculos, per aures per dona, ac per cutem in selem introducit verbum. Ut homo perfectus sit sensibus, & licet ab huiusmodi veterere, sic cecus, & surdus, & stultus, & mancus. T. 6. D. 8. a. n. 7.

VII. Revertit ergo hydrim. Non fregit, quia omnino fugit. Mente, & corpore ab occasione recessit. Recedit corpore, quia fugit, & fugit mente, quia in fuga fugiens, occasio non comite ibi. T. 4. D. 20. n. 9. T. 4. D. 1. Vide Occasione.

VIII. Dixit mihi omnia quaecumque feci. Quomodo si tantum signatur lascivia, dixit omnia? Quia in huiusmodi crimine omnia crimina. T. 6. D. 1. & D. 8.

Dominic. 4. Quadrages.

I. Subsistit in montem Israhel. Quasi Mercurius demonstrans iter, ut sequerentur. Faciamus ergo quod erubescuntur Christum, non se. T. 6. D. 5. D. 7. Trans mare mundi, ne gressus impedirent vincula saeculi. T. 4. D. 19. a. n. 8. Videntes signa, quippe sufficit perfectus vel vox in somnis. T. 5. D. 22. n. 8. T. 6. D. 10. n. 10. D. 20. n. 13.

II. Cum sublevisset oculos, & vidisset, &c. Patet generositas eleemosynam largientis in tribus verbis: Cum vidisset, panes accepit, & distribuit. Nam gloriam omnino, qui eorum in gratia summa liberalitas, ut faveret, cum videret. T. 4. D. 3. T. 5. D. 11. n. 3. D. 11. n. 3. Ne precibus distribuit. T. 4. D. 3. a. n. 7. T. 6. D. 17. a. n. 23. & denique cum somone, quod distribuerat, accepit. T. 4. D. 16. n. 5. T. 5. D. 17. n. 13.

III. Cum vidisset, non ut videtur, sed ut panes distribueret. T. 5. D. 6. & ut Ecclesiastico doceret panes distribuit, quos ab illis acceptat. T. 6. D. 16. a. n. 3.

IV. Cum vidisset, distribuit. Gratia omnimode gratia, & quia festina, & quia signum gratia gratia, ac quia precibus, quae futura. T. 4. D. 17. a. n. 21.

V. Distribuit, sed cum vidisset. Cum ratione, & prudentia distribuit numerat: igitur electoris gratia in indigno deditur. T. 6. D. 3. n. 6. Eleo. cruciatus, D. 21. n. 4. & D. 21. dignatur pondus. T. 2. D. 7. T. 3. D. 3. n. 5. T. 6. D. 12. n. 2.

VI. Iesus cum cognovisset, quia venturi essent, ut facerent cum regem, fugit. Optimum decusum, fugit simulacrum promotionis. T. 1. D. 7. Vid. Ambrosii molestiam cōservationis. D. 4. n. 4. T. 6. D. 2. n. 3. acque morsus remotionis. T. 2. D. 6. n. 3. T. 6. D. 16. n. 10.

Feria 4. Dominic. 4. Quadrages.

I. Fratrem Iesus vidit hominem cecum. Alius videt & alius non videt. Videt Iesus, non videt cecus. Patet differentia Principis caelestis, & Principis orbis. Ille oculis, quia praeiit, ut videret. T. 1. D. 6. T. 4. D. 3. Ille cecus quia vidit, ut praeiit. T. 2. D. 8. a. n. 3. T. 6. D. 16. n. 5.

II. Gratia principis, vigilantia, & amor coram homine. Gratia, quia vidit vigilantia, quia vidit fratrem, amor, quia vidit hominem cecum. Gratia eximia,

quoniam anteverit peccatoris miserabilis vota. T. 4. D. 3. T. 6. D. 17. n. 24. Gloria summa, vigilantia, quippe magis grata beneficia obvia. T. 4. D. 3. a. n. 8. T. 5. D. 20. a. n. 15. Amor singulari, igitur videns hominem cecum propter crimen, non vidit delinquentem, sed hominem. T. 4. D. 3.

III. Abijt, & lavit, & venit videns. Ad quod iteratur huiusmodi ab Evangelista diligenter, ubi quia Christus dixit, erat ab dubio efficax medicina? Pileina aq. designat poenitentiam, ubi perique vadunt, & non lavantur. Alij non abeunt, quia in propriam conversionem expectant singulare prodigium, & horum conversio est prodigium singulare. T. 4. D. 12. T. 5. D. 3. n. 6. Alij vadunt, ac non lavantur, quippe peccatum habituale, & a nativitate difficile mobile. T. 6. D. 9. Alij lavantur, & non vident, quoniam secum afferunt criminis occasionem. T. 4. D. 20. T. 6. D. 1. & D. 8.

IV. Modò video. Cecus est genus humanum. Si videt omnia lucea, credenda videt. T. 1. D. 4. Si respicit omnia falsa, vere cognoscit. D. 8.

V. Veni, ut qui non vident, vident, & qui vident, cæci fiant. Ad insular fontis spiritus accendit ac inguit, ac extinguit accendit. In cæco occasio lapsus ad cecitate, in Pharisæis cecitas lapsus ab occasione. T. 6. D. 1. n. 1. In illo quilibet supposito ab oblatione excitatus, in illis a cecitate mandit oblationis. T. 5. D. 3. a. n. 7. T. 6. D. 20. n. 9.

Feria 6. Dominic. 4. Quadrages.

I. Erat quidam languens. Infirmus, languens, & mortuus exponitur Lazarus. Infirmus peccati assensu, languens consensu, & mortuus ex casu. T. 4. D. 4. T. 5. D. 4. T. 6. D. 5.

II. Languens, infirmus, mortuus, & sepultus. Infirmus crimine, mortuus gratia, & sepultus in fiducia poenitentiae. Infirmus crimine & gravitate languens, quia non sentiebat dolorem vulneris. T. 6. D. 9. Mortuus gratia, quia in memor esse, vi, vel morte perpetue ibi. D. sanctus in fide a poenitentia, quae nova fiducia, quoniam iuxta, & tempore longe. T. 4. D. 20.

III. Lachrymans est Iesus. Quare? Inanis primò erat valetudinis affectio: incuria transijt in febrem edacem; postque in languorem, & denique pervenit in phrenesim. T. 4. D. 12. T. 6. D. 9.

IV. Lachrymans est Iesus. Quia non revocatur peccatores a malis, ipsi malis quae patiuntur. T. 5. D. 4. T. 6. D. 9. Quia ut surgit Lazarus, non surgunt ceteri. T. 4. D. 1. T. 5. D. 12. n. 8. & quia non compungunt corde, vel illo piotate. ibi. T. 4. D. 3.

V. Lazarus vocari facit. Alios vocat in Lazaro, qui, ut par erat, morte us respondit, vocatus venit, ligatus prodijt. T. 4. D. 1. T. 5. D. 12. a. n. 8. Vid. Inspiratio.

Dominic. 5. Quadrages.

I. Veritatem dico vobis. Multi non audiunt, quia estò veritatem diligant, avertantur modò. Veritatis victoria stat in modo, in maturitate, & gratia. T. 6. D. 19.

II. Veritatem. Arte profertur in lucem. Aurum, thus, & mirra offerenda, ut in corde non precludatur veritatis ianua. In auro pater caritas, in thus obsequitas, in mirra acerbitas. Obsequitas prae, ut veritati aditus pateat. Acerbitas, ut error displiceat. Claritas, ut respicientia placiat. ibi.

III. Veritatem, & addit: Quare non creditis? Igitur nec umbram habere possunt excusationis. Corripit, ut corrigat: quasi alius agens, crimina exprobat: arguit, ut crimina displiceat: increpat, &

Silva Evangelica.

& excusat non errantes, sed errores nominat. Ita praevalerit veritas. Ibid. & T. 4. D. 2. n. 7. T. 6. D. 6.

IV. Quare non creditis? Incuratio est: & modò arguit, modò obsecrat, modò increpat, ut corda devia in veritatem trahat. T. 6. D. 6. & D. 19.

V. Vos non audistis. Non audistis audientes? Anima sponfa, ut audit sponi vocem surgit, pessulum movet, & ostium aperit. Plebsque audient vocem, sed non surgunt. Alij surgunt, sed pessulum immotum reinquunt. Alij denique, & victis obicitis, non aperiant. T. 4. D. 12. T. 5. D. 2. T. 6. D. 5. D. 9.

Pro Sancti. Lazaro.

I. Homo quidam erat dives, & quidam mendiculus nomine Lazarus. Misericordia Lazari exprimitur per tria, quia non dicitur homo, sed quidam. T. 1. D. 5. n. 7. Quia mendiculus nominatur: nomine Lazarus. Ib. & quia in acerbitatem cruciatus, urgebat opulentia Epulonis. T. 1. D. 5. T. 6. D. 6.

II. Felicitas a Parris collobatur in divitijs, in splendore auctoritatis, ac in pignore vegetae valetudinis. Arist. Rhetor. 1. cap. 5. Quae omnia videbantur in divite impio: e contra vero infelicitas in Lazaro, quia Mendiculus, quia laeetab & quia Ulceribus plenus. Ib.

III. Laeetab ab ianua eius, ulceribus plenus. Haec quia ulceribus plenus, pessimum ulcus: sed quia laeetab in vita mortuus, patebat famis vulnus, & epulonis defectus. Ibid.

Feria 4. Dominic. 5. Quadrages.

I. Facta sunt Encania id est celebras renovationis templi, quod quidem est animam qua per peccatum videtur in sanctificatione deserta, atque profanatum, porte exulta, & in atrijs virgula nata. Mach. 4. 38. Sanctificatio deserta, quia sine gratia. T. 1. D. 8. n. 13. T. 4. D. 5. Altare crucis profanatum ab idolis volupratis. T. 4. D. 19. a. n. 8. Porte sensus in studio exulta, quia cum culpa sine morte. T. 4. D. 10. & 15. T. 6. D. 9. In atrijs virgula nata, quia vivit in peccato quasi bestia. T. 4. D. 10. a. n. 10. T. 6. D. 9.

II. Encania. Factus homo pro renovatione vitae, quicquid in las Machabeus pro renovatione templi, ut ob exhibitam purificationem, Christus Dominus venit ad sollicitudinem. Fecerunt (dicitur ubi supr.) vasa sancta nova, inestum piscinam super altare, & accendunt lucernas. Vasa nova sunt homines per poenitentiam. T. 1. D. 7. n. 4. T. 4. D. 17. n. 8. Evanescent crimina sicut insus in censephure ut em lachrymans. T. 5. D. 3. n. 4. & effluantur anima sicut lucerna, per elementum divinum. T. 1. D. 5. n. 6. T. 5. D. 12. n. 3. T. 4. D. 15.

III. Ambulabat Iesus in porticu. Et quarens peccatores. T. 4. D. 3. n. 7. D. 12. n. 7. & expectans poenitentes. T. 4. D. 3. n. 10. D. 12. n. 5.

IV. Si in eum Christus, dic nobis palam. Non respondit propositio, quippe uscum capaces veritas. T. 4. D. 10. a. n. 15. T. 6. D. 13. n. 1. quoniam am deprece conabantur specie honoris. T. 1. D. 11. n. 4. D. 5. D. 6. a. n. 11. & quia in leges irruerant titulo legis. T. 6. D. 6. n. 6.

V. Oves mea vocata meam audiunt, & ego cognosco eas, & sequuntur me. Sequuntur, quia audiunt. T. 4. D. 12. Audiunt quia obediunt. T. 6. D. 5. Obediunt quia cognoscunt. Ibid. n. 2. T. 5. D. 8. a. n. 8.

VI. Sequuntur. Cur dum alias loquitur pastor Primò, quia pro ovibus dat vitam. T. 1. D. 1. n. 10. T. 5. D. 13. n. 3. Secundò, vitam aeternam. T. 3. D. 10. n. 1. T. 4. D. 16. n. 8. T. 5. D. 11. n. 9. Tertio, quia subditos habet, ut oves. T. 1. D. 8. n. 7. D. 10. n. 12. T. 6. D. 6. a. n. 11.

Tom. I. Laut.

n. 10. Denique, quia habet ut suas. Ibid. & T. 1. D. 4. n. 10. 11. T. 6. D. 11.

Feria 6. Dominic. 5. Quadrages.

I. Quid facimus? Recipimus Relemporem? Nullo modo. Expedit, ut moriatur. Malicia non filit, estò agnoscat praecipitum. T. 1. D. 7. n. 2. Nec lassus oisat, dummodo nanciscatur propositum. T. 2. D. 10. n. 4. T. 3. D. 3. n. 9. T. 5. D. 18. n. 7. in malumque truit, quia cognoscit malum. T. 1. D. 13.

II. Hic homo multa signa facti. Ecce concilium malignantium. Quo allicuntur obdurescunt. T. 2. D. 4. T. 3. D. 2. n. 5. T. 5. D. 3. n. 7. & gratijs pro sagittis praeparant arcum. T. 1. D. 3. n. 19. T. 5. D. 21. n. 6.

III. Vos vestisti quicquam. Sanè. Consultis vobis non reipulicæ. T. 1. D. 1. n. 7. T. 4. D. 6. n. 9. D. 9. n. 9. Ne cogit oisitis, vos nescire. T. 6. D. 9. a. n. 5. Haud discernitis opinionè à veritate. D. 12. a. n. 8. & sequimini pro legibus caeli, propositio leges mundi. D. 8. a. n. 12.

IV. Expedit, ut unus moriatur. Profectò expedit sed amor lucret, quia mortem omnium propria morte percutit. T. 5. D. 13. quia non à quibus, sed pro quibus patitur, inspicit. T. 3. D. 4. a. n. 9. & quia ex actione pessima passionem sanctissimam quoniam proferit. D. 2. n. 10.

Pro Transfusione Virginis.

I. Devovetur filius in consilio morti, & dolor mortis altè iacet in Virgine. Utique. T. 7. D. 10. n. 9. Altitudo doloris exprimitur brevi periodo. Stabat iuxta crucem Iesu mater eius. Quae, quid, & quomodo patebatur patet. Quae? Mater. Quae? Crucem. Quomodo? Stabat. Ibid.

II. Poena triplex cruciatum, quiae unice vita triplici morte. Torquebatur, quia Stabat: cruciabat, quia amare: & denique, quia Mater stabat iuxta crucem. Ibid.

III. Iuxta crucem Iesu mater. Filius in cruce, & talis Filius laeetior lanè cruciatus. Mater, & talis mater, ita considera. Sicutum! Crudele spectaculum. Patitur, & compatitur. In percussione patitur amoris vulnera acerbe passionis: in compassione vulnera charitatis. Dolor magnus de per usione vulnerum: ceterum maximus de vulneris percussio. Ibid.

IV. Stabat iuxta crucem. Dolor gigas Virginem percutiebat, sed illa sicut dolor etiam constant Stabat. Poena undique, & usquequaque versatilis; sed Virgo, est Mater sempiternitatis. Transfusa stabat, sed vel iuxta crucem fixa. Ibid.

V. Iuxta crucem. Non in cruce. An praevaluit Virgo passione? Iuxta crucem mater moriebatur vivens: in cruce Filius moriebatur mortuus. Iuxta cruce vulnerabatur idu quolibet sine vulnerare: in cruce Filius vulnerabatur passione. Iuxta cruce Virgineis pertrahitur animam dolor crucis, avellens a Filio vitam. Ibid.

Dominic. Palmatum.

I. Ecce Rex tuus venit tibi mansuetus. Summa felicitas hominis, quod Salvalor veniat. T. 3. D. 9. T. 4. D. 2. quòd venit, Rex mansuetus. T. 6. D. 14. & quòd ipsi venire. ib. & T. 4. D. 3. n. 10.

II. Venit tibi, & propter te, & propter se tibi, ut fruere. T. 3. D. 10. n. 1. T. 4. D. 16. n. 8. T. 5. D. 11. n. 9. Propter te ne periras. T. 4. D. 2. Propter se, quippe non mereris. T. 3. D. 4.

III. Eljanna filio David. Quid triumphus ante

Silva Evangelica.

mortem, si in morte triumphus? Exivit vincens ut vinceret. Novus est triumphus, & quia vicit viduus. T. 5. D. 13. n. 7. & D. 19. & quia ante pugnam laureatus. T. 1. D. 1. n. 18. D. 9. n. 7. D. 10. n. 12. & quia non mortuus, sed ocellus. T. 5. D. 12. a. n. 7. Vid. *Christus VIII. X.*

Pro lacrymis Petri.

I. *Conversus Dominus respexit Petrum.* In Christo relucet charitas, & in Petro docilitas. Charitas in Christo, quia Petrum ita ingratum respexit; docilitas in Petro, quia fat ad conversionem, quod respiceret. T. 5. D. 21. a. n. 8. T. 6. D. 16. D. 19. a. n. 8.

II. *Egressus foras flevit amare.* Rutilat effectus amoris Christi, & docilitatis Petri. Christi, quia in cetero oculi errantem reduxit. T. 5. D. 7. n. 8. T. 6. D. 17. n. 7. Petri, quia ploravit, ut ille respiceret. Ib. & T. 6. D. 19. n. 10. D. 20. n. 10.

III. *Egressus foras flevit amare.* Flevit, quia extra occasionem ceteris visis & flevit amare, quia flevit foras. T. 3. D. 7. n. 3. T. 4. D. 7. n. 7. T. 6. D. 1. n. 5. Vid. *Lacrymae, & Occasus.*

Pro Latronis conversione.

I. *Domine inveni me.* Dominus plaudetur, & in cruce; Sane, & in re. Gloria enim Domini converso peccatore. T. 1. D. 7. Lacrymae penitentis. T. 4. D. 6. n. 6. & denique contritio cordis. n. 2. Vid. *Gratia II.*

II. *Memento mei, cum veneris in regnum.* Ultra spem amor divinus faverit: memoriam latro exoptat, & gloriam obtinet. T. 4. D. 1. n. 6. & gratiam habet, ante tempus quod pro utilitate concepit. Ib. n. 9. & T. 6. D. 17. a. n. 24.

III. *Hodie.* Quam prudenter! Hodie, ne mortuam desperaret. T. 4. D. 3. n. 6. Hodie, quia iam nec vestigium calpe. T. 4. D. 6. n. 3.

Feria 5. in Cena Domini.

I. *Sciens Iesus, quia venit hora eius, cum dilexisset, dilexit.* Summis hic exprimitur dilectionis. Sed unde summitis? Summae charitatis inique, est amor sine ratione, sine causa, sine tempore. Quo ingenio erit Christi hoc in articulo summis amor, dum Ioannes explicans amoris summam, exponit coram, & tempus, & rationem, & causam? Dilixit Iesus, sed scilicet: Ecce ratio. Dilixit, ut in hora dilectionis; Pauper tempus. Dilixit, ceterum cum dilexisset. En clarè causa. Si causa, tempus, & ratio deventus demonstracionem amoris: qua lege dilexit summè cum teltura, causa. T. 5. D. 2. cum summè rationis, D. 4. & nota temporis? D. 1.

II. *Tria specialissima in amore Christi visa, dum venit hora:* scilicet, Opus nostrae redemptionis, Modus & Causa. In modo amor admirabilis, in opere singularis, in causa inestimabilis, Modus admirabilis, quia sine modo. T. 5. D. 4. Opus singulare, quia sine tempore in tempore. D. 1. Causa inestimabilis, quia sine causa. D. 2.

III. *Sciens dilexit,* quia scientia amoris est supereminetio scientia. Verum qualis, & quomodo? Medicina, & nova. Annunciate inter gentes eius illud: etenim patitur medicus pro infirmo; & immortalis fit mortalis, ut moriatur aegritudine mortalis homo. T. 5. D. 18. Vide plura aia in *Indic. Script. & Quæst. Ioan. 13.*

In Resurrectione Domini.

I. *Iam surrexit.* Nihil amplius? Quid? Patet gloria corporis, siquidem ex animalis surrexit spirituale, ex corruptibile in incorruptibile, in impassibile ex passione, ac ex morte vi ale. T. 3. D. 10.

II. *Iam surrexit:* in cuius gloria, ad instar virgæ Aaronicæ triplex miraculum ruit. Primum, quia arida virga corporis geminavit: secundum, quia geminans sub terra floruit: tertium, quia eodem instanti quo floruit, fructificavit. T. 5. D. 17.

III. *Ecce locus, ubi posuerunt eum.* Locus erat hortus: & quare: ac designatur in horto, quia reffloruit caro, & quia singularis resurrectio. Ibid.

IV. *Surrexit Dominus verò, & apparuit.* Ad quid apparet? Ut clarescat speculum glorificationis corporis hominis: igitur patet gloria humanæ naturæ in eius corporis gloria. T. 5. D. 10. & iam terra corporis non terra. T. 5. D. 17. Vid. *Christus XI.*

In Ascensione Domini.

I. Nonquam celestiorum triumphum videt orbis. Dedit dona ascendens, eduxit victos in fortitudinem, ac captivum duxit captivum. T. 6. D. 15.

II. *Assumptus est in caelum.* Ut elevaret simul naturam humanam. T. 1. D. 1. n. 3. T. 4. D. 1. n. 9. & secum collocaret in gloria. T. 6. D. 15.

III. *Dominus Iesus, postquam locutus est eis, assumptus est in caelum, & sedet ad dextris Dei.* Patent doctes Principis caelestis, qui elevatur ad thronum propter doctes. Potestas, *Dominus Iesus.* Adhabet ita, *Locus est eis.* Celitus, *Assumptus est in caelum.* Maieftas, *Sedet ad dextris Dei.* Quo ingenio in nostram utilitatem? T. 6. D. 14. & D. 15. Vid. *Christus XI.*

In festo Pentecostæ.

I. *Paracletus autem Spiritus Sanctus docebit.* Quid sum ignem vitæ esse. T. 4. D. 17. & hominem cum illo verum hominem. T. 3. D. 6. n. 6. T. 4. D. 10. Vid. *Spiritus Sanctus.*

II. *Sic Deus dilexit mundum, ut filium suum unigenitum daret.* Dum filius venit dicitur Mariæ Spiritus Sanctus supervenit in re. Modò venit Spiritus Sanctus, ac memoratur quod missus est filius. Ut inhabitaret: gloria in terra nostra amor, & veritas obviaverunt sibi. In quo? In misericordia, in amore, & liberalitate. Maieftas in modo, Sic amor in communicatione, Dilixit: liberalitas in dono, Daret. Modus fuit summitas liberalitatis: *Ut daret sic.* Liberalitas amoris: *Dilexit ut daret.* Amor denique mensura modi: *Sic dilexit.* T. 3. D. 1. n. 4. D. 4. n. 4. 5. Vid. *Amor.*

III. *Sic dilexit, ut filium, &c.* Apposuit dum descendit Spiritus Sanctus, Paracletus hominis, exporitur adventus filii unigeniti, qui ratio Patris, Intellectus & spiritus ad se, & descendens Spiritus Divinus hominis ad se traxit. T. 4. D. 16. D. 17. Intellectus inendit similitudinem in eo quod concepit: & Spiritus Sanctus manens in hominibus, rellit ut Deitatis similitudinem, quam Adam perdidit. Ibid. & T. 1. D. 9.

IV. *Ego veni, ut vitam habeant, & abundantius habeant.* Quid abundantius in via? Vita per gratiam, & vita per gloriam. T. 4. D. 6. D. 17. T. 5. D. 11. n. 9.

In festo SS. Trinitatis.

I. *In nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti.* Non in nominibus, sed in nomine, quia licet sint tres, p. o.

Silva Evangelica.

proprietate distincti, non sunt naturæ distinctione discreti. Divinitas est, & unitas & trinitas. Divinitas maieftatis, unitas efficientis, trinitas personarum. T. 4. D. 14. n. 16. Vid. *Trinitas.*

II. *Data omnis potestas in caelo, & in terra.* In vè data, & dicit: *In nomine Patris, &c.* ut sicut in caelo, sic potestas regnum in terra. Patris potestatis, sapientia Filij, & Spiritus Sancti amore inconcussum est regnum. In terra potestas fecerunt ratione, & charitate. Ratio opposita amoris, unitur potestati. Amor cum potestate, sine ratione. Patet. Potestas sine sapientia præcipitium, sine dilectione testera tyrannorum. Sapientia sine amore superba, sine potestate manca. Amor sine sapientia cæcus, sine potestate nudus. Si ex his fit vinculum, firmisimum regnum. Vide *Amor, Dominium, Sapientiam.*

In festo Corporis Christi.

I. *Caro mea cibus, ubi divinum distamum,* apotheca salutaris, ac magnes amoris. T. 5. D. 7.

II. *In me manet, & ego in illo.* Magna virtus Sacramenti, ubi homo ipse, & non ipse, ipse & Christus, & ipse non ipse plus ipse. T. 2. D. 4. n. 11. T. 3. D. 9. n. 3. T. 4. D. 16. n. 4. D. 17. n. 7. T. 5. D. 10. a. n. 3.

IV. *Hic est panis, qui de caelo descendit, ut medicina caelestis, & pancheirusa orbis.* T. 5. D. 7.

V. *Non sicut manducaverunt patres israhelmannæ,* quia hic verus cibus. Manna cibus nec verus, nec vivus: hic panis vivus, & verus. T. 4. D. 16.

VI. *Non sicut.* Cur non? *Serpens Adam, & Eoam de paradiso delictis eiecit, humanum genus in infernum demersit, & vitam abstulit.* Idota lib. 1. de *Amor. Diolo.* At delictis Sacramenti Christus ex inferno eduxit, vitam concessit, ac in patriam rellitit. T. 5. D. 7.

VII. *Qui manducat, &c.* Quo pacto dum consumitur, non manducatur; nec manducatur, cum accipitur, nec accipitur, dum consumitur? Ib. a. n. 10.

Festa Januarij.

In Circumcisione Domini.

I. *Postquam impleti sunt dies circumcideretur.* Quid? Gaudet, & dolet. Dolet, quia gaudet ex tormento; gaudet, quia dolet de gaudio. Gaudet, quia circumcinctio vulnerandus: dolet, quia vulnerandus tantum circumcinctio. T. 5. D. 18.

II. *Ut circumcideretur.* Impatiens amor omnia simul. Virgæ ad instar Aaronis cum fronde, flore, & fructu, vel in instanti. T. 3. D. 1. D. 9. n. 7. D. 10. n. 14.

III. *Ut circumcideretur, &c.* Iuxta August. serm. 23. *In circumcisions amorem, & voluntatem ostendit.* Verum qua lege? Vitus est similis alijs extra similitudinem, & obulit in sanguine liber ipsam libertatem. T. 4. D. 9.

In Exilio Virginis.

I. *Fuga in Egyptum.* Quomodo si fuga tantum, celebratur ex servitute, Virginis Mariæ exilium: Quia exul filius. T. 5. D. 9. & exul sponsa. T. 6. D. 10. & quod illis exilium, & non amplius: propter illos exilium Virginis, servitute Ibid.

II. *Fuga.* Quamvis fuga, aptè Virgo ex exilio vocatur serva. Redegit enim intellectum in servitu-

tem propter Filium, quia Salvator fugit. T. 1. D. 52. T. 3. D. 4. a. n. 8. T. 6. D. 5. Voluntatem, propter Ioseph: hic fecit, sicut præcepit Angelus, voluntas verò Virginis, sicut dixerat Iosephus. T. 6. D. 5. D. 10. Memoriam propter fœquippe nesciebat quando, conscia reditus. Ib. & T. 5. n. 1.

In Relatione de Agypto.

I. *Defuncto Herode: Fada in terram Israél.* Fuga artis fuit non tioris Oriens emise à tergo sagittam, ut novi triumpho obtineret victoriam. T. 6. D. 8. a. n. 4. D. 10. n. 3. D. 16. n. 9.

II. *Fuerunt, & matrem eius, & vade.* Hac visio similitudinis gloriæ Domini. Puer Iesus species micat electi; Maria curus, & Cherub iuxta rotam erat sponsa. T. 5. D. 9. T. 6. D. 10. D. 16. n. 9.

In Epiphania Domini.

I. *Ecce Magi.* Magni consistit, nasci Deum hominem: igitur Gentilitas cognovit Nomen, & prius non adoravit, quia non cognovit. Vix signum apparuit in Oriente, & ecce Magi. Primitivæ florent Gentilitatis, quæ quidem ducta in sponsam, & quæ singularibus obsequijs tempus redemit erroris: & quæ recepit, quem Synagoga propulsi: ac denique quia ex quo floruit, nunquam aruit. T. 6. D. 20.

II. *In Magdalena à Gregor. Magi. Homil. 25.* in *Evangelio Gentilitas præparatur.* Apposuit. Pecca erit ut cognovit, errorem abdidit: ut cognovit, credidit ut cognovit, adoravit. Ib. & T. 4. D. 4. n. 12.

III. *Vidimus, & venimus.* Gloria fuit C. I. Cesaris; Veni, Vidit, Via. Gloria Gentilitatis. *Vidi, Veni, Vidi.* T. 6. D. 20.

IV. *Ecce Magi.* Qui licet filius odiosæ uxoris Gentilitatis, nihilominus primogenitus. *Deuter. 21. 16.* Inter primogeniti privilegia, primum erit, quod sedere potius. Secundum, quod ei cederet pontificatus. Tertium, quod acciperet duplicem partem hereditatis patris. Ibid.

In festo S. Sebastiani.

Descendens de monte, in campum ad singularem consilium, ubi dolor esset rursus, tormenta ludibria virtutis, & passio scena veritatis. T. 5. D. 15. D. 18. D. 19.

In festo S. Agnetis.

Exierunt obviam sponso, & sponse. Sponsa, quæ per statum nec sui iuris arbitrat sponda. In hoc maria. Invalida erat Christo nubilis, & intercepta in tormentis. Ibid.

In festo S. Vincentij.

Sub metaphora grani frumenti, exponitur fortitudo invictissimi Levite. Moritur granum ut fructificet, ni solum muer. Aliquid figurale habiturus Vincentius vincens, & viduus. Moritur vitæ, & vivit morte: quiete cruciatum, & cruciatur quiete: doloribus vivit, & delictis interit. T. 5. D. 15. D. 18. D. 19.

In festo S. Iudephonis.

Por est lux mundi. Lux fuit: ut ait Cixila, *usque hodie fulget ut Sol,* radijs vitæ, radijs scientiæ, radijs gratiæ, radijs gloriæ. Vitæ, relinquens pompam secularium. T. 5. D. 5. Scientiæ, in heretico um subversionem. T. 1. D. 11. Gratia, erga Virginem Mariam. T. 4. D. 28. Gloriæ, propter lucidam vestem. T. 6. D. 17. n. 6.

Silva Evangelica.

In Conversione Divi Pauli.

I. Quid ergo erit nobis? Quid me vis ficere? Non quid de me, sed quid me, ut ille alius, & ipse esse principale quid. T. 3. D. 7. T. 4. D. 6. T. 5. D. 20. à n. 1. usque ad 6.

II. Relinquimus omnia. Plus est, quod se relinquere in diffidilio e abnegatione, in qua rutilavit Dei clementia, & summa gloria. T. 3. D. 7.

III. Cum sederit filius hominis in sede maiestatis. Nunc in tempore hoc conversionis diffidilis Pauli: & quia conversus in ipsa malitia, ib. & quia non quæsit, collata gratia. T. 5. D. 22. à n. 8.

Festa Februarij.

In Purificatione Virginis.

I. Impleti sunt dies purificationis Mariæ secundum legem. Quæ lex, si pueri puerperium? Secundum legem obedientia, & humilitatis, immunitis legis. T. 6. D. 4. & D. 5.

II. Secundum legem. Scilicet, amoris, quæ fecit purificare puritatem, & subijcere exemptionem. T. 3. D. 9.

III. Ad ostendendam vitam splendoris singularis sine speculato, hodie Virgo procedit in templum columna nubis, & ignis. Nubis fulgentis venustate candoris, ignis rutilantis per nebulam legis, ibid.

In festo S. Scholasticæ.

I. Sponsa, & sponsa? Nonne alia? Decem signatur. Saneat non est Scholastica, sicut etique Virginis. Una est columba. Singularis in delicijs, singularis in favoribus, Bern. serm. 25, in Cant. In delictis, quia sponsam in utero oblectavit melo hâ vocis: in favoribus, etiam sanctificavit in utero matris. T. 4. D. 14.

II. Clamor factus est. Vox est nuptialis, idem ib. serm. 21. Singularis via sponsam querit Scholastica. Reliquæ virginis canunt loquentes, illa sine entia tua vo is. Reliquæ sponsa dicunt fructus ætatis, illa vel flores. Reliquæ exultant, dum videtur amatus, illa gaudet, quin videatur sponsus, ibid.

In festo S. Mathie.

Revelasti ea parvulis. Quæ? Electionem Mathie in munus Apostolicum: quia illum dignitas quæsit. T. 2. D. 6. n. 6. T. 4. D. 1. n. 8. T. 6. D. 15. n. 4. quia habuit, antequam haberet. T. 6. D. 11. à n. 1. & quia constitutus Apostolicus, Deus constituit. T. 3. D. 3. à n. 3. T. 4. D. 1. n. 9.

Festa Martij.

In festo S. Angeli Custodis.

I. Angeli eorum. Nos illorum, vel illi nostri? Nos illorum iuræ: ac nostri dicuntur, quia quasi nostri ministri nobis se vident ad nutum voluntatis, imo ad levitatem cogitationis. T. 6. D. 16.

II. Eorum: quippe nobis refugium, protectio, anchora, & portus. Refugium ex tribulatione, protectio in necessitate, anchora in fluctibus vite, portus in morte, ibid.

III. Eorum: quoniam uti Samaritanus, qui & cutos hominis, iter facit secus eum, videt, vulnera alligat, curam agit, & denique in patriam ducit, ibid.

IV. Eorum. Quasi echo nostrorum operationum. Roræ homines sunt, quæ planz angelicus oculis. Cum

antibus ibant, cum stantibus stabant, ergo elevatis pariter elevabatur, ibid.

V. Semper vident faciem Patris. Ergo Custos, Patris, & non hominis: & licet Patris non dicuntur Patris: quippe dam officium committitur, sunt officij: & licet amplius, non amplius, ut rutilent minus, ibid. n. 7. T. 6. D. 3. n. 13. Vid. Alia plura loc. cit. D. 16.

In festo S. Gregorij Magni.

Magnus vocabitur. Magnus ante, in, & post electionem. Ante, quia nulla maior magnitudo, quam lucere sub medio. T. 4. D. 1. T. 6. D. 14. n. 18. in electione, quippe vel fugiens Non potuit abscondi. T. 2. D. 6. n. 6. T. 4. D. 1. n. 8. T. 6. D. 15. Post electionem, quoniam super Candabrum, haud permisit, vel à potentioribus frangi præceptum. T. 6. D. 12. à n. 5.

In festo S. Iosephi.

I. Cum esset desponsata Mater Iesu Maria Ioseph. Gloria, & gratia Iosephi exponitur brevi. Verum quomodo? Omne relativum perfectius cognoscitur per terminum: ac memorantur enclitica Sponsi Virginis, & Christi patris pariter, quia termini perfectiores. Summa gratia, quod Sponsus Virginis: gloria, quod putaretur pariter infantis. T. 3. D. 11. n. 29. T. 4. D. 11. n. 2. D. 2. n. 7. T. 5. D. 20.

II. Intellectus, & voluntas fatigatur in Ioseph. Intellectus, & cogitante. Voluntas, soluti dimittere: sed cum esset iustus captivus intellectum in obsequium Sponsæ, an equam dimitteret. T. 2. D. 5. n. 10. D. 6. D. 5. & cogitavit, an posset absentiam eius ferre, dum dimittere voluit. T. 1. D. 8. n. 15. T. 4. D. 17. n. 5.

III. Virum Maria. Ecce specimen virtutis Sponsæ, ut rutilaret supra conditionem, & supra etatem. Supra conditionem, quia mirabilis in homine tanta perfectio: supra etatem, quia mirabilius, quod floret ab utero. T. 4. D. 6. n. 2. & seq.

IV. Virum Maria. Sat. Vita omnino miranda: & quia nec comprehenditur comprehensione admiratio nis. T. 6. D. 17. à n. 4. & quia defecit igne charitatis. T. 5. D. 16. n. 8. Vid. Iosephus.

In festo S. Patris N. Benedicti.

I. Secuti sumus te. Quid ergo erit nobis? Sedebitis. Et premium proponitur, & meritum, Meritum, quia ab utero secutus premium, quia ab utero sanctificatus. T. 4. D. 14.

II. Secuti sumus te, & singulari gressu: quippe etiam à puero perfectio. T. 1. D. 5. n. 2. T. 3. D. 6. n. 3. 7. & quia incepta summo T. 4. D. 14. à n. 8.

III. Relinquimus omnia. Bene omnia, qui adhuc in tentatione recessit scienter, nescius, & ne expugnetur intelligens, ne ignoraret cognoscens, & ne vinceretur vicens. T. 4. D. 3. n. 3. T. 5. D. 12. n. 8. T. 6. D. 8. à n. 8.

IV. Relinquimus omnia. Iurè constituitur Monachorum Pater: igitur reliquit omnia. T. 2. D. 9. n. 7. nihil ei videbatur, quæ requiratur. T. 1. D. 4. D. 7. D. 8. ac etiam in despectu despectus memoria omnino recesserat. T. 4. D. 19. n. 7. T. 5. D. 12. n. 9.

V. Vitam æternam. Nunc, in tempore hoc? Nunc, Ideo habitavit secum: igitur Deus ostendebat in illo, & ille in Deo. T. 5. D. 20.

In festo Annuntiationis Mariæ.

I. Iam novum videtur in mundo, quod promiserat Dominus per Prophetam. Item. 31. 22. Quid enim

Silva Evangelica.

enim magis novum, quam Deus homo, Virgo & Mater, & incoagulabilis generatio? Deus homo, & Filius Altissimi vocabitur. T. 3. D. 9. Virgo Mater, & Quomodo fieri. ib. & T. 6. D. 17. n. 9. Vid. Virginitas. Incoagulabilis generatio, sicut unum fecerunt verbum unum, ibid.

II. Per Incarnationem refractorum, quicquid homo amiserat lapsu Protoperantiam Amisit similitudinem imago Deitatis, & illi clausæ impetere porte coelestes Refractoria faciendi? Quomodo fieri? Nulla via in via amoris: per Incarnationem, & porta pervia. T. 4. D. 2. & similitudo imagini restituta. T. 3. D. 9.

III. Apparet gloria in terra nostra. Quomodo fiet? Incarnatione Verbi Dei cœlum novum, & terra nova. Cœlum, quia apertum, quod clausum, ib. & T. 1. D. 1. n. 1. Terra, quia mutata in cœlum. D. 10. à n. 8.

IV. Ad Virginem. Quod Eva tristis ab hoste, reddidit almo germine. Fortuna progubatur facie gemina, nigra, & candida. Ita nova humana, nigra, & formosa. Atra in paradiso, in quo torrena hominis coarctata per Evam. Candida in utero Virginis, quippe omnino reparata per Mariam. T. 4. D. 2.

V. Ad Virginem, ut homines Deas faceret, factus homo, sed quomodo istud? Quia immortalis mortalibus pro mortalis: & mortalis immortalis ab immortalis morte, ib. & T. 5. D. 13.

Festa Aprilis.

In festo S. Francisci de Paula.

Complacuit Patri vestire te. Vestire regnum. Et postulo Franciscus? Uelque: & propter singularem humilitatem. T. 6. D. 4. & propter charitatem insignem. T. 5. D. 11. n. 10. D. 16. à n. 8. ibi cor, ubi thesaurus. T. 5. D. 20. n. 5.

In festo S. Marci Evangel.

Designavit Dominus Marcum in ostentum, & specimen perfectiorum, propter vitam angelicam, & mirabilem. T. 3. D. 1. propter Evangelicam spariam lucem. T. 6. D. 20. n. 8. & propter gloriosissimam passionem. T. 5. D. 18. D. 19.

Festa Maij.

In festo S. Philippj, & Iacobi.

I. In domo Patris mei manserunt vultus sunt. Morte mutis: nec singulis omnia, nec omnibus singula, sed singulis singulis. T. 2. D. 6. n. 8. D. 7. n. 7. T. 6. D. 11. n. 11.

II. Ego in Patre, & Pater in me est. Quid ad gloriam Iacobi, & Philippj quod per Filium cognoscatur Pater coelestis? Sicut Pater cognoscitur per Filium, cœlum quæ mittit in mandum: ita Filius cognoscitur per virtutes horum Apostolorum. Cognitus fuit gloria summa, quæ rutilavit Iacobi, & Philippj merita. Quia hos elegit, gloria Christi, & horum gloria, quia electi. T. 3. D. 3. n. 20. T. 4. D. 1. & D. 13.

In festo Inventionis S. Crucis.

I. Sicut Moyses exaltavit serpentem, ita, &c. Iam eorum oculis ligum exaltatum, quod plorante homine iacente. Iacebat occultum. Latebat in cruce salus, vita, & resurrexio hominis: forsque fuit invenire tantæ principium felicitatis. T. 5. D. 21.

II. Arbores Abyssi arcerunt, & vero sanguine

judicantur, revixisse, floruisse, germinasse. Habet festa hila sic locum, dum invenitur sacrum ligum. Revixerunt homines, translati de morte ad vitam germinarunt, valentes de infirmitate in salutem operati sunt: & floruerunt, videntes ad vitam prorsus gloriosam, ib. Vid. In Exaltatione Crucis.

In Apparitione S. Michaelis.

Semper vident faciem Patris: & quasi custodia Ecclesie esset Michael pondus gloriæ, securus, luecurrit, & protegit. T. 5. D. 10. à n. 15. T. 6. D. 16.

Festa Iulij.

In festo Nativitatis Præcursoris.

I. Mirati sunt universi. Cur? quia novum quod esset homo. T. 1. D. 6. à n. 3. quod perfectio foret et à puero, ibid. & quod etiam natus incuberet officio. T. 4. D. 14. à n. 19.

II. Mirati sunt. Nativitas, intellectus admiratione dicitur: & quia admirationis lingua perfectè plauditur, & quia perfectè à vidente non cognoscitur. T. 6. D. 17.

III. Quis putas puer iste erit? Nihil ultra, nihil supra, omnia à natiuitate, ib. & T. 2. D. 6. n. 2. T. 3. D. 6.

In festo S. Petri Apost.

I. Tu es Petrus. Homo eximus, qui adæquat cognitionem Christi adæpui: & quia eius definitio cœlum s'pexit, T. 3. D. 10. n. 3. & quia mundus per illum Christum cognovit. T. 4. D. 4. n. 10. T. 5. D. 20. à n. 7.

II. Super hanc petram edificabo. Lapis est probatus, angularis, preiosus, & in fundamento fundatus. Probatus, quia inter alios respondit solus ib. Preiosus, quia ita respondit. T. 3. D. 20. n. 3. Angularis, quoniam ad salutem non alia porta. T. 6. D. 17. n. 14. In fundamento fundatus, quippe Ecclesia Christi super hanc petram fundata. T. 3. D. 6. n. 13. D. 11. n. 8.

III. Super hanc petram. Petra Petrus plauditur, vel dum sanguis funditur? Lucè. Tormenta perferre quasi esset inenitibilis lapis. T. 5. D. 19. & eius fortitudinem mulcet vel amaritudo mortis. D. 28.

In festo S. Pauli Apost.

I. Alij mirantur, sicut oves in medio laporum. Paulus in medio laporum homo singularis, & celestis. T. 5. D. 20.

II. In sessionibus illis, & Gentibus. Ut viderent Christum in throno Paulini pectoris, ib. & prædicatione lupi convertentur in homines. T. 3. D. 6. n. 6. T. 4. D. 10. n. 19.

III. Illis, & Gentibus. Gentibus, quæ convertendæ: & etiam illis Iudeis scilicet, qui reprobi per manserunt. Etiam illis: igitur in charitatem pro charitate contra charitatem pugnavit. T. 5. D. 20. à n. 13.

IV. Illis, & Gentibus. Paulus factus singularare testimonium: in vita, quippe quæ pro illorum conversione relinquebat gloriam cœlestem, ib. & in morte quia in signum charitatis sanguis mutavit colorem, ib. à n. 30.

Festa Iulij.

In festo Visitationis Virginis.

I. Exultavit in gaudio infans in utero matris. Et exultavit.

Silva Evangelica.

exultat infans obsequio, mutè loquendo; & loquitur de victoria, exultatione exultando. T. 4. D. 14.

II. Perfectum dicitur opus columbarum. 1. Reg. 7. Ubi pro ornamento erant tres flores, & tintinnabula. Ecce figura perfectissimi myserii. Retia demonstrant vincula factus idco dicitur. In terra. Flores autem: Infans. Tunc in nubila eorum: Exultavit. Sanè opus perfectum, ubi ad vocem Mariæ, auditur vox in infante, solvitur rebus criminis, & transgreditur flores flores ætatis ibid. n. 24.

In festo Virginis de Monte Carmelo.

I. Beatus ventris. Non unquam titulo Matris plauditur Virgo: modò Mater singularis. Turè. Quam fiduciam habere potest Christianus in quaerit tribulatione in gullis, & amictu protectionis Beata Virginis Novarius in Umbr. excurs. 75. n. 707. Ego dicam: Quam navigatur profectione elixat, studium favoris ingeniofum, gratia promptissima. T. 6. D. 17. n. 12.

II. Mater hodie celebratur pulchra dilectionis, & timoris, & agnitionis, & sancti spei. ib. Vid. in Patrocinio.

In festo S. Mariae Magdalene.

I. Ut cognovit, lacrymis capis. Erravit, quia non cognovit sed ut cognovit, lacrymis Salvatore in venit. T. 5. D. 4. n. 4. D. 17. n. 11. T. 6. D. 7. n. 5. Amorem profanum combellit. T. 3. D. 1. n. 5. T. 6. D. 8. n. 11. & illa etiam cum amore exaruit. T. 4. D. 6. n. 13. T. 5. D. 11. n. 10.

II. Videt hanc mulierem? Quam? Hanc. Non est illa hæc: igitur per lacrymas, nec vestigium manfit Magdalene, nec peccati. T. 1. D. 10. n. 7. T. 4. D. 6.

III. Dilexit multum, & excessu mentis, & flammâ voluntatis. T. 6. D. 14. n. 9. D. 20. n. 10.

In festo S. Jacobi Maioris.

Potesit vivere calicem? Quid Domine, si throni peccatur? In calice summi laboris, cruciatibus, & amaritudo mortis. In throno gloria, voluptas, & requies. In animo forti Jacobi diversa sunt nomina, non materia: in enim illi labor gloria, cruciamen voluptas, & mors requies. T. 3. D. 8. n. 3. T. 5. D. 15. D. 18.

In festo S. Ignatii de Loyola.

I. Designavit Dominus, & alios. Non tantum illo ia tempore designavit infignes viros, etiam ovissimis temporibus designavit, & alios. Singulariter designavit Ignatius, ut illum mi eur mundus. Votum elat. Deleri de libro viventium, & cum iustis non scribi, ut scribantur, & mortui invariati a celo patientem in hoc misero mundo, ut qui iacent in mundo collocentur in celos: amor proficid magnus, sublimis heroicus. T. 7. D. 20. n. 15.

II. Designavit, ut novum videretur, relinquere D. um, ut tenacius haberet; & Dei refugere gloriam, ad maiorem gloriam Dei. ib.

III. Designavit singulariter in exemplum, ut omnia que lucra, arbitaretur stercorea. T. 1. D. 8. n. 10. Ut incedere in nubes de voraret. T. 5. D. 18. Ut gratias pro miris referret, & omnia vinceret. D. 13. n. 9. D. 21. Ut quam velociter perfectionem acquireret. T. 1. D. 9. T. 4. D. 19.

Festa Augusti.

In festo S. Dominici.

Gloria Dei summa electio Dominici, & Franciscin illuminatione orbis T. 3. D. 3. n. 20. Vos estis lux mundi. Propter zelum animarum. T. 4. D. 3. D. 10. n. 17. Propter mortificationem appetitum. T. 5. D. 6. T. 6. D. 8. D. 9. Propter consultationem hereticorum. T. 1. D. 11. & propter illuminationem fideium. T. 3. D. 6. n. 13. T. 4. D. 4. n. 10. T. 5. D. 20. n. 7.

In festo Transfigurationis Dom.

I. Transfiguratus est ante eos, quasi exemplar glorificationis corporis nostri, ubi additur vita super vitam, gaudium super gaudium, gloria super gloriam. T. 3. D. 20.

II. Insulam audite. Quid audiendum? Excessum eius charitatis, & gloriam hominis. Excessum charitatis, quia pro nobis renuntiavit huic glorie: gloriam hominis, quia possidet, cui Christus in Thabore renuntiavit. T. 3. D. 10. T. 5. D. 20.

III. Insulam audite, ut Salvatore mundi. Corporis, vel anime? Est in corporis: quippe transfigurato Domino, ex terra coeleste, ex morte vitale, ex umbra motis plenitudinem, ac ex ignominia cadaveris singulariter gloriosum. T. 3. D. 10. T. 4. D. 4.

In festo S. Laurentii.

I. Si autem oportuum fuerit, multum fructum offerit. Quinam fructus? Viræ æternæ: & fructus virtutis etiam in corpore, tota momenta patiente. Est mors Laurentio ludus, vel poenæ ludus, & singularis: igitur qui custodit amando, profectio perdit; & qui perdit in ludo, facit custodit. T. 5. D. 15.

II. Multum fructum offerit: quoniam vel ignis refrigerat. T. 5. D. 15. n. 17. & tormentis exultat. D. 18. & victus ovar. D. 19.

In festo Assumptionis Virginis.

I. Mors Mariæ vitæ propositus argumentum, & est felicitum. Duos conceptus habebat vita Virginis: & Mariæ Dei, & filie Adami. Hæc vitæ designatur in Maria: Ideo dicitur, Mulier quædam. Illa, quæ melior, in Maria: quæ propter dicitur Optimam partem elegit. In huiusmodi peccate erat Virginis vitalitas? Quid ergo? Moritur Virgo? Ut melior quædam moritur: ut Mater Dei, vel morte vivificabitur. T. 5. D. 12.

II. In filij manibus, ut meliorem partem eligeret, Virgo deposit spiritum. Ma ia mortui! Centum oculos nox occupat una? Hæc quædam. Mors singularis, & causa mortis. Singularis mors, quia vitalis. ib. & specialis causa, quia causa amoris. T. 5. D. 16.

In festo S. Bernardi.

Ut videant opera vestra, &c. In obsequium Bernardi videntur opera Mariæ, & filij, & glorificatur Pater coelestis. Adhuc meditationi passionis faveat Filius sacro cruore devoto puritati, faveat Mater Virgo lacte. An idem? T. 5. D. 10. n. 31.

In festo S. Bartholomæi.

Ordo pset in electione coelestis. Vocavit Christus, elegit, & nominavit Bartholomæum. Vocavit, ut esset spectaculum fortitudinis. T. 5. D. 15. Elegit in admira-

Silva Evangelica.

rationem etiam tyrannidis. D. 19. Nominavit, ut potest lucem habitantibus in tenebris. T. 4. D. 10. n. 15. T. 5. D. 20. n. 2.

In festo S. Augustini.

I. Eius convertio. Vid. In Conversione D. Pauli.

II. Vos estis lux. Non tantum amore scientiæ, sed scientia amoris, quæ flagrat cor, & morte vitæ amoris, & vulere charitatis. T. 5. D. 16.

III. Ignis facit fit in peccatore, morbus divinus, admirabilis, nihil habet cum alijs morbis simie. Patet Augustini charitas ib. T. 2. D. 4. n. 11. T. 4. D. 16. n. 4. D. 17. n. 7.

Festa Septembris.

In festo Nativitatis Virginis.

I. De qua natus est Iesus. Est filij, vel Matris natiuitas: Matris, quæ se seclè cognoscit per Filium, qui Virginis si cto tum seculum. T. 4. D. 11.

II. Non dicitur, quod celebra ut. Ante quid. m. Virginis natiuitas probatur peccu, plauditur admirationis elogio. T. 6. D. 17.

III. Nava est (ait Dami n.) fenestra celi, ianna paradisi, tabernaculum Dei, stella maris, scala caelestis. ib. & T. 4. D. 11. n. 6.

IV. Nescitur in levamen naturæ humanæ, igitur ut progreditur, est qui quid, gaule, atque quantum homo vult. ib. Vid. Maria. IV.

In festo Nominis Virginis.

I. Et nomen Virginis Mariæ. Par donis, & armis: speculabile minus de celo, inexpugnabile iucum, & religiosum hominum. T. 6. D. 17.

II. In omni tempore, loco, & modo, vite, latitæ, & auxilij nomen est. Gem. de Zona Virgin. ib.

In festo Exaltationis Crucis.

I. Sicut Moyses exaltavit serpentem, &c. Ita vulneris eramus a serpente igno diabolo: & sicut ille exaltavit semel tudinem serpentis, ita exaltatus Filius hominis: tùm qui vulnerati, statim accipere, m. dendi: tùm quoniam per efficaciam medicaminis vi a eorundem radicis. T. 5. D. 11. T. 6. D. 17. n. 17. D. 19. n. 10.

II. Oportet exaltari. Cur? Crux terrarum orbem convertit, atque sanavit, errorem reducit, veritatem reducit, terrarumque in celum restituit. Chryl. Homil. 55. in Matth. T. 5. D. 11.

III. Oportet. In ligno diabolus vicit, & Crux exaltatur, ut vincatur ligno. Per lignum motus est homo, & exaltatur, ut revivificat per lignum. ibid. & D. 15.

In festo S. Matthæi.

V. At Iesus hominem sedentem in telonio, &c. Relucet, & Christi mi ericordis, & Matthæi promptissimus diligentia. Clemente a Christi, quia vidit, T. 4. D. 3. n. 4. T. 5. D. 13. n. 3. Honinem, & non iniquitatem. T. 4. D. 3. n. 4. In telonio, occasione peccati. T. 5. D. 7. n. 2. Sedentem, id est vulnera peccati negligentem. D. 6. D. 9. Matthæi diligentia, quæ voci respondit Sargenti. T. 5. D. 22. n. 8. T. 6. D. 20. n. 10. & statim Securus. T. 4. D. 20. Vid. Inspirationem. Tom. I. Taut.

Festa Octobris.

In festo Rosarij Virginis.

I. Beatus ventris. Ita salutatio ex laudibus, quæ ex floribus coalescit: in qua purpurantes violæ, mandala lilia, unilique rosæ micant pro diversitate magnificentiorum. T. 6. D. 18.

II. Beatus ventris. Et etiam beati, qui laudant: igitur incumbit rependere gratias, ubi memoria lactu charitatum Virginis Matris uberibus, voluntas diligit, & intellectus, quæ dignè diligitur, agnoscit. ib.

III. Benedictus fructus Angelicæ salutationis: etiam qui loqui ut rosas, habet bellas, & qui profert labijs flores, videt in celo convertos in margaritâs. ibid.

IV. Beati, qui audiunt, & custodiunt. Hæc est norma, qua incedit iudicium salutaris angelicæ, mirum, lex condita, quandoquidem non laudat, qui tantum laudat; nec salutat, qui salutat. ibid.

In festo S. Francisci.

I. Abscondisti hæc: Quæ? Facus relictus est loci, quem accipit alter: ait Bernard. scim. 3. de Verb. Ipsi. Quid, hic alter? Franciscus, qui nascus, propter sui obnegationem. T. 2. D. 4. n. 10. D. 5. n. 10. T. 6. D. 4. D. 5. voluntariam pauperiem. T. 1. D. 5. n. 8. D. 6. n. 6. & extimiam charitatem. T. 5. D. 11. n. 10. D. 16. D. 20. n. 15.

II. Abscondisti, & revelasti. In Franciscus abscondit erat Deus, & revelatus est in Franciscus. T. 5. D. 20.

In festo S. Teresæ.

I. Reliquæ virginis occurrunt Sponso. Vel volare Teresæ v debator pium: & quia magis ac magis saugebat de perfectione. T. 1. D. 9. T. 4. D. 19. & quia nunquam habuit modum in charitate. T. 3. D. 11.

II. Non ut reliquæ Teresæ est. Reliquæ vivunt delicijs, moriuntur dolibus. Vigi ipsona Teresæ delicijs obit, doloribus vivit. T. 1. D. 8. T. 5. D. 13. n. 11.

III. Acceptis lampadibus. Lampades Teresæ lampades ignis: ideo n illa amor languor, amor felicitis, & causa mortis. T. 5. D. 16.

In festo Arofi Simonis, & Iudæ.

I. Hæc mando vobis, ut diligatis invicem. Exa dè impleverunt miserum. Amiserunt vitam, ut miferes haberent. T. 5. D. 20. n. 23. & per re voluerunt, ac illi peccent. D. 11.

II. Non solum dilexerunt, sed sicut ille dilexit: vel illi morturi, vel infantes: & in exhibitionem charitatis non invecantur à quibus moriebantur, sed pro quibus. T. 5. D. 4. Non quod erant ingrati, sed quod fieret accepti. T. 2. D. 21.

In festo omnium Sanctorum.

I. Beati. Bona coelestia in rosis obverfa sunt. Beati adhuc in hac misera vita. Habent gloriam, ubi mundus goomium. T. 3. D. 10. n. 24. T. 4. D. 17. & gaudium, ubi mundus tormentum. T. 1. D. 16. n. 2. T. 6. D. 21. n. 4.

II. Gaudete, & exultate. Vulneribus probabitur amorem. T. 3. D. 8. n. 3: & cruciatibus offenditis fort tudinem. T. 5. D. 19.

Silva Evangelica.

III. Gaudete, qui peccatis per gratiam in terris gloriati. T. 4. D. 7. a. n. 2. T. 6. D. 11. n. 4. & omnia bona in rationi m. T. 4. D. 17.

IV. Gaudete & exultate. Quare tot in passionibus? Merces vestra copiosa est in caelis. Ed quod non in vanam laborat: Ideo Merces. T. 1. D. 7. quod exultat in coronatione. T. 2. D. 6. T. 6. D. 11. n. 4. 5. quod pro terrenis concedatur caelestia: Ideo Cepios. T. 1. D. 4. n. 3. D. 8. quod perpetua bona pro peccatis: Ideo in caelis. ib. & T. 4. D. 16.

In festo Patrocinij Virginis.

I. Pesta ubera, quae fuxisti. Duo ubera habet Maria, & iustis & in iustis, dum dilectus & benedictus fructus ventris inter ubera commoratur. T. 3. D. 7. T. 6. D. 17.

II. Beata plauditor Maria, & iure Aurora est, & Luna, & Sol. Qui tunc in nocte colat, respiciat Mariam: qui surgat in diluculo possit respiciat Auroram: qui a simplici peccataur Solem. ib.

III. Patrocinium Mariae omnimode, largi, usquequaque, & ubique eadem. n. 12.

IV. Virgo portatur paradisi caelestis refrigerium claris coelorum, pax, gaudium, consolatio, fasus mundi ac totius humani generis iugiter, ex Ephr. de Laud. Virg. ib. & D. 18.

V. Virga Aaron. Virgo Marer rutilat in Patrocinio. Virga est potentiam, flores per fragrantiam, fructuositas per dulcedinem, frondens per sedulam protectionem. ib.

In festo S. Martini.

I. Super candelabrum, ut luceat. Quid lucebit ex Marino? Gloria Dei. T. 3. D. 1. n. 10. T. 4. D. 1. Gloria nostra. T. 3. D. 10. a. n. 15. & gloria eius. ib. a. n. 1.

II. Deus Martinus dicit laus tua, tu illius. Unde relectus Deus in Martino, & Martinus in Deo. b. a. n. 1. usque ad 15.

III. Non recusat in labore labor? Insignis vocatur a Bernardo & merito. Singularis est amor, velle privari gloria, ut alij privari poena: destinari ad summam felicitatem, & abdicare otabilem beatitudinem. ib. 21.

IV. Non recusat laborem. Extremum charitatis iure plaude Bernardi Impossibile dicit demonstratio, & appetit impossibile. T. 1. D. 4. n. 11. T. 5. D. 10. n. 4. Pro gloria alienam habebit, & propter alienam propria renunciat. D. 10. a. n. 23.

In festo SS. Ordinis Benedictini.

I. Ecce nos reliquimus. Se se reliqueunt, quia in illis subdita memoria. T. 3. D. 7. n. 4. T. 6. D. 10. a. n. 23. Voluntas. T. 2. D. 5. T. 6. D. 5. & etiam ratio. ib.

II. Omnia. Bene propter despectum seculi. T. 1. D. 8. n. 14. T. 6. D. 8. propter iudicium. T. 5. D. 6. propter pauperem emolumentum. T. 1. D. 5. a. n. 8. D. 6. n. 6. propter relictionem. T. 6. D. 1. n. 7. D. 8.

III. Status Monachorum mo. s. civilis. T. 5. D. 6. vita martyrium. D. 14. aura sepulchrum. D. 5. D. 16. a. n. 19. D. 17. a. n. 11. Vid. Monachus.

In festo S. Gertrudis Magnae.

I. Acciperet lampades suas. Ubi fixa Sponsa? In corde. Lucerna eius est ignis. Est sigillum, quo exprimit Christi humanitas, speculum, quo elucet etiam Deitas, imago Solis in tunc, crystallus percipit dilecti omnes, effigies viva & florida charitatis, simulachrum ita cordis, ut vivat vita exemplaris. T. 5. D. 20. a. n. 2.

II. Exierunt obviam sponso, & sponsa. Unica figuratur, quia dilexit unice. Vivere, ac mori cupiebat. Quis amat, d. solvi cupit, & qui hereticus d. ligi, frustrationem Christi non amat. ib. a. n. 26.

III. Sponsa. Hanc elegit sponsum: ait Castaniza: propter speciem amorem. T. 5. D. 16. proximi charitatem. D. 20. a. n. 3. rationis in obedientia subiectionem. D. 20. a. n. 3. rationis in obedientia subiectionem. D. 20. a. n. 3. & profundissimi humi interem. D. 20. a. n. 3. D. 5. & singularis appropinquat. Perpende: Adam terrenus expulserat: Gertrudis tunc quam Angelus in carne. Ille de terra terrenus: illa de terra caelestis. In Adamo vel gloria perdidit celsit fragilis natura: in Gertrude, vel vivente in hac carne flor. bar gloria. T. 2. D. 6. a. n. 2. T. 5. D. 6. a. n. 2. T. 4. D. 14. n. 1. T. 5. D. 10. T. 6. D. 17. n. 5.

IV. Sponsa. Singularis appropinquat. Perpende: Adam terrenus expulserat: Gertrudis tunc quam Angelus in carne. Ille de terra terrenus: illa de terra caelestis. In Adamo vel gloria perdidit celsit fragilis natura: in Gertrude, vel vivente in hac carne flor. bar gloria. T. 2. D. 6. a. n. 2. T. 5. D. 6. a. n. 2. T. 4. D. 14. n. 1. T. 5. D. 10. T. 6. D. 17. n. 5.

V. Quingue & quingue. Ex quarum numero virgo prudentissima: Videtur ex fauis. Faeces quingue fuerunt, quia propter mundum requevit sponsum, & quia dum debebant vigile, & dormiverunt. I. aurea: a Gertrude propter valentiam, unde ait faures: igitur in suis operibus claret summi omnis demeritatio, & cordis affluens charitate, & magisterio. Prudentes virgines separantur a mundo propter Deum: Gertrudis ut singularis, separatur a Deo, ut illi uniat magis propter mundum. Relique ut rudices patiuntur in mundo, ut videatur sponsum. Gertrudis ut mirabilis reliquit sponsum, ut pateret in mundo. T. 5. D. 20.

VI. Coelum vocatur virgines. Nonne licet erra animata, vicinies terra? In Gertrude invenit sponsum coelum novum, & terram novam. Coelum novum, quia sedes Dei. T. 4. D. 17. a. n. 7. T. 5. D. 20. n. 4. Terram novam, quia reliquit coelum propter terram. ib. Vid. Gertrudis.

In festo S. Catharinae.

I. Exierunt obviam sponso. Ut hanc gloriam nancisceretur, exivit obviam tyranni nosque in vita, & morte: in vita, quia prope diu ille fuit, vel fragilis eius cruciamina despicit. T. 5. D. 19. In morte, quia etiam Catharina in iugulans seius haud petu celsitudinem. D. 20. a. n. 30.

II. Qui Deo dicantur, dicuntur candidiores nive, nitidiores lacte, rubicundiores ebore. Nota: Candor niveus propter virginatem: ebur vivide, coccinum, propter sanguinis effusionem: ni or lacteus, propter sanguinis mutationem in a beatitudinem. ib.

In festo S. Andrea Apostoli.

Relictis retibus, secuti sunt eum. Qui d. tenentis o seculi, cum amore crucis in Apostoli peteione borent? Amore crucis conflagrant omnia. T. 3. D. 4. n. 5. T. 5. D. 11. n. 10. sc. extrema exprimit amorem internam vulnera. T. 3. D. 8. a. n. 2.

Festa Decembris.

In festo S. Francisci Xaverij.

I. Eunt in mundum universum, & predicare. Ad quod etiam Xaverij huiusmodi missio? Ut porret memorem eam coram gentibus, & Quomodo? Ipse flor. bar in Christo, & Christus videatur in Xaverio. T. 5. D. 20. a. n. 2.

II. Eunt. In novum mundum procedit Xaverius, ut ille solus obbeat, quod pluribus maxima gloria. Huic Paer signavit propter zelum strenuissimum animarum. T. 4. D. 8. T. 4. D. 3. D. 10. n. 15. propter requiem in laboribus. T. 5. D. 15. D. 18. propter labores ex requie. a. n. 11. propter mortem ex

lagna

Silva Evangelica.

lagna charitatis. T. 5. D. 16. & propter obedientiam etiam post mortem. T. 4. D. 12. n. 10. T. 5. D. 22. a. n. 7.

In festo Conceptionis Virginis.

I. Maria, de qua natus est Iesus. Filia est, dum concepitur: & mater patitur? Utrique, non prius conceperit filia mater, quam mater gratia. Paucum miracula in Virginis conceptione. Per simagilur concepitur in gratia filia humanae prave naturae, & licet magis in Conceptione naturae huiusmodi gratiae. T. 3. D. 12.

II. Quia de Maria natus Iesus, tot prodigia in eius Conceptione videntur. Primum, quia praecipua gratia in esse natura: Secundum, quia lux ex prima instanti: Tertium, quia non expertus in toxico toxicum: demum quia in natura humana fuit iudata, & fundamentum. ibid.

In festo S. Luciae.

I. Bonae margaritae, dicitur lapillos pretiosos. Quinonim pretiosior astante (pectore Luciae) nei ap. ce opum? Luciae ad instar adamantis, nec ferro cedit, nec igitur. T. 5. D. 19. n. 21.

II. Thezauri ascendit in agro. Latuit, & patuit thezaurus pretiosus in vasti scitili corporis Virginis, & Martyris. In fragilitate carnis replendit candor puritatis, ac in fragilitate scitili robur invictae virtutis. T. 5. D. 19.

In festo Expectationis Virginis.

Paries silium. Iam habet, quod quaerit: quid expectat? Videre quod concepit. T. 3. D. 9. n. 1. T. 4. D. 4. n. 5. Audire quod audivit. D. 14. a. n. 5.

In festo S. Thomae Apostoli.

Domini meus, & Deus meus. Respondet Christus amori Thomae & Thomae sibi gratatur de charitate. Hec non ubi absentium sa. v. toris, vel cum dispendio. T. 1. D. 8. n. 15. T. 4. D. 17. n. 4. & Christus in hunc modum quaerit, ut eius amoris demonstrationes crederet. T. 3. D. 9. n. 10. T. 4. D. 4. a. n. 3.

In Terovigilio Nativitatis Domini.

I. Nascitur factus homo. Nihil admirabile magis, & quia in huiusmodi conditionis humanis, & quia iam non humana, humana conditio. T. 4. D. 5.

II. Videtur omnia caro salutare Dei. Imo dum Verbum Dei vide ut in carne, humana caro videtur. Assumptione Domini visibilis facta est. August. serm. 215. Quare? Primos parentes assumptione de humanitate dicitur. T. 4. D. 6. Nudos cooperuit. T. 4. D. 5. In primum statum restitit. T. 4. D. 22.

In die Nativitatis Domini.

I. Vidimus gloriam eius. Cu. us? Filij Dei, vel hominis? Utrique. Filij Dei gloria, quia in humana carne glori. eius clarescit manifeste, non t. a. gloria hominis, quia Verbum Dei, caro factum, ampliore plauditur gloria. T. 4. D. 4. D. 5.

II. Habitavit in nobis. Quomodo? Convenit hoc, quod veste caret, quod corpore parvus, tela, diasp. gerat. Alciar. Embl. 113. ibid.

III. Novo ordine, nova nativitate Verbum Patris habitavit in nobis. Novo ordine, ut impossibile falsi in corpore consistere utam: nova nativitate, ut sine gloria corporis, & corpori concederet gloriam. ib. & T. 3. D. 10. a. n. 10. T. 5. D. 13.

Tom. I. Iust.

In festo S. Stephani.

Nilius sanguis nobilior, quam Stephani a sanguine Abel iusti usque ad sanguinem Zachariae. Speciosissima purpura! Splendidiore sunt, quae in vere pignuntur, iuxta Plinium lib. 9. cap. 36. maxime, ait Rsv. P. xtor. Offic. lib. 7. cap. 41. si lapidis actu egd. n. tur. Nactus est Stephanus splendorem: isti caditur lapidis. T. 5. D. 20. a. n. 33. & in vere Ecclesie flore centis. T. 3. D. 11. D. 9. n. 7. D. 10. n. 14. T. 4. D. 8. n. 8. T. 5. D. 19. a. n. 14.

In festo S. Joannis Evang.

I. Ille autem quid? In coena recumbens. T. 5. D. 12. D. 13. D. 16. Iuxta crucem stans. D. 10. Post passionem sequens. D. 8. T. 6. D. 13. n. 12.

II. Sic enim volo manere. Etia bibit calicem? Ita. Quia non invenit sibi vitium. T. 5. D. 18. Quia non bibit sibi calicem. D. 10. a. n. 4. & quia non est passus, passus est crucem. ibid.

III. Sic enim volo manere. Honor est, quod maneat sic, & quae praesidium amplius non adductum, n. 11. T. 4. D. 14. n. 26. T. 6. D. 13. a. n. 12. & quia sufficit tantummodo meritum. T. 6. D. 11. a. n. 4.

Pro Volo Sanctimonialis.

I. Foeminae captivae, ut esse possit uxor Israelite, ista erat lex. Introduci tam in domum tuam, qua vadit caesarem; & circumcidet unguis; & acies vestem, in qua captiva est. Deuter. 21. Id. ergo factendum ut virgo casta respondeatur Christo, animarum captivatum venatorum, verereque Israelite, in quo dolus non fuit. Clausura sponit, & Introduci in domum tuam. T. 6. D. 1. a. n. 7. Despectus terrenitium, vadit caesarem. T. 1. D. 4. D. 7. D. 8. odium seculi, circumcidet unguis. T. 4. D. 19. a. n. 8. T. 6. D. 10. a. n. 13. Cultus oblitio, deponit vestem. T. 5. D. 11. n. 10. D. 20. n. 27.

II. Aliter. Ornatur ergo captiva varijs monilibus, ut possit esse spona in terra, eius qui regnabit caelestibus. Quoniam monilia? vota. Clausura, Introduci in domum tuam, ut removeretur occasio erroris. T. 3. D. 7. n. 1. T. 4. D. 7. n. 7. T. 6. D. 11. Obdientia; vadit caesarem, quia nec lib. r. m. in obedientia habebit cogitationem. T. 3. D. 3. T. 6. D. 5. Castitatis, non evellat, sed circumcidet unguis, quoniam p. alium dicitur in subiectione carnis. T. 1. D. 4. n. 10. T. 6. D. 8. Paupertatis, deponit vestem, quippe nec fe habeat, ut conequatur salutem. T. 1. D. 5. a. n. 8. T. 6. D. 7. D. 20. n. 13.

Pro Capitulo Generali.

I. Quare lectio sepe est meditata, perperat? T. 3. D. 3. a. n. 12. D. 6. D. 11. T. 4. D. 1. D. 12.

II. Christus vocat, elegit, & nominavit Apostolos. Luc. 6. 13. Est hec norma rectae electionis. T. 2. D. 6. n. 12. T. 6. D. 11. D. 12. Vid. Dignitas, Electio, Passio, & Praesens.

Pro Oratione laudatoria.

I. De Absalom dicitur, quod sollicitabat corda. Alij Furabatur. Alij Habebat. Sollicitabat gratia, furabatur alic, habebat benevolentia. Vid. Praesens.

II. Ille magnus vocabatur. Quare? T. 3. D. 6. T. 4. D. 11.

TESTIMONIA EXCERPTA E REGULA

S.P.N. BENEDICTI.

Prolog. Aucta sibi filii præcepta Magistri. T. 4. D. 15. n. 1.
 Currite, dom lumen vitæ habetis. T. 1. D. 9. n. 1. T. 4. D. 19. n. 4.
 Si vis habere vitam & perpetuam vitam. T. 4. D. 16. n. 3.
 Demonstrat nobis Dominus viam vitæ. T. 4. D. 17. n. 8. D. 19. n. 2.
 Pergamus itinera eius. T. 4. D. 19. n. 1.
 In cuius regni tabernaculo si volumus habitare, nisi illuc bonis actibus currendo, minime pervenitur. Ibid. n. 4.
 Dominus expectat nos quotidie. Ibid. n. 2. & D. 12. n. 5.
 His suis sanctis monitis factis nos respondere debere. T. 4. D. 12. n. 8.
 Ideo nobis prope emendationem malorum huius dies vitæ ad iudicia relaxantur. T. 4. D. 19. n. 2. T. 4. D. 14. n. 13.
 Nolo mortem peccatoris, sed ut convertatur, & vivat. T. 3. D. 7. n. 3.
Cap. 1. Non conversationis favore novitio, sed Monachi rix probatione diuturna, didicerunt, &c. T. 5. D. 14. n. 4.
 Adhuc operibus servantes sæculo fidem, mentiri Deo per consilium nesciunt. Ibid. n. 1.
Cap. 2. Abbas qui præesse dignus est. T. 6. D. 11. n. 3.
 Ideoque Abbas nihil extra præceptum Domini (quod absit) debet docere, aut consilium. T. 2. D. 1. n. 1.
 Sed iusio eius, vel doctrina T. 6. D. 12. n. 3.
 Omnia verò que discipulis docuerit esse contraria, in suis factis id est non agenda. T. 2. D. 5. n. 1.
 Non ab eo persona in monasterio dilectatur. T. 2. D. 7. n. 7. T. 6. D. 13. n. 10.
 Non unus plus ametur, quam alius, nisi quem in bonis actibus, aut obedientia invenit meliorem. Ibid.
 Omnes in Christo unum sumus, & sub uno domino equaliter servituti militiam habuimus: quia non est personarum acceptio apud Deum. T. 1. D. 9. n. 16.
 Ergo equalis sit ab eo omnis caritas, una præbeat in omnibus secundum merita disciplina. T. 6. D. 13. n. 11.
 In diebus namque suis Abbas Apostolicam debet illam semper formam servare, in qua dicit: Argue, obsecra, increpa, miscens temporibus tempora. T. 6. D. 6. à n. 16. usque ad 22.
 Neque dissimulet peccata delinquentium, sed mox ut coeperint oriri, radicibus ea, ut prevalerent, amputet. T. 2. D. 11. n. 2. T. 4. D. 3. n. 2.
 Sciat quam difficilem, & arduam rem suscipit, regere animas. T. 6. D. 2. n. 3. D. 6. n. 2. D. 19. n. 6.
 Et multo magis servare moribus. T. 2. D. 8. n. 1. 2. 3. 4. 5. T. 6. D. 19. n. 6.
 Et alium quidem blandimentis, alium verò increpationibus, alium susceptionibus, & secundum universalesque qualitates, vel intelligentiam ita se omnibus conformet & aperit, ut non solum decumenta gregis sibi com-

missi non patiantur, verum etiam in augmentatione boni gregis gaudat. T. 1. D. 8. n. 5. 6.
 In die iudicii ipse a omnium animarum redemptoribus est Dominus non rationem. T. 5. D. 2. n. 6.
Cap. 4. *Infr.* 10. Abnegare semetipsum sibi, ut sequatur Christum. T. 2. D. 5. n. 10.
Infr. 11. Corpus calligare. T. 6. D. 9. n. 1.
Infr. 12. Delicias non amplecti. T. 6. D. 10. n. 5.
Infr. 21. Nihil amori Christi proponere. T. 1. D. 8. n. 5.
Infr. 34. Non esse superbum. T. 1. D. 12. n. 3.
Infr. 38. Non esse pigrum. T. 1. D. 2. n. 2.
Infr. 44. Diem iudicii timere. T. 5. D. 2. n. 6.
Infr. 47. Mortem quotidie ante oculos suspicari habere. T. 4. D. 20. n. 15. T. 5. D. 1. n. 15. D. 5. n. 9.
Infr. 50. Cogitationes malas, cordi sui advententes, mox ad Christum alidere. T. 1. D. 10. n. 1.
Infr. 51. Et semori spiritali pacificare. Ibid.
Infr. 61. Non velle dici sanctum antequam sit, sed prius esse, quo verius dica ut. T. 4. D. 20. n. 25.
Infr. 63. Zelum & invidiam non habere. T. 6. D. 6. n. 5.
Infr. 68. Seniores venerari. Ibid. n. 21.
Cap. 5. Primus humilitatis gradus est obedientia sine mora. T. 6. D. 5. n. 1. Hæc conventibus, qui nihil sibi Christo charius aliquid existimant. Ibid. n. 10.
 Mox ut aliquid à maiore imperatum fuerit, ac si divinis imperetur. T. 2. D. 5. n. 8.
 Augustam viam arripimus. T. 6. D. 5. n. 6.
 Obedientia, que maioribus præbe ut, Deo exhibetur. Ipse enim dicit: Me audit, qui vos audit. T. 2. D. 5. n. 8. T. 6. D. 5. n. 11.
 Pro tali facto nullum consequetur gratiam. T. 1. D. 1. n. 5.
Cap. 6. Scurrilitas verò, vel verba otiosa, & risum moventia, extra à claustra in omnibus locis damoamus. T. 4. D. 19. n. 6.
Cap. 7. Si summe humilitatis volumus culmen attingere, & ad exaltationem illam coelestem, ad quam per presentis vite humilitatem ascenditur, volumus velociter pervenire. T. 6. D. 4. n. 2. 1.
 Non aliud sine dubio descensus ille, & ascensus à nobis intelligitur, nisi exaltatione descendere, & humilitate ascendere. T. 6. D. 1. n. 5.
Grad. 1. Primus humilitatis gradus est, si timorem Dei sui ante oculos semper ponere. T. 6. D. 5. n. 1.
 Dominus novit cogitationes hominum, quoniam vane sunt. T. 1. D. 7. n. 3.
 Voluntatem propriam ita facere prohibemur. T. 6. D. 7. n. 3.
 A voluntatibus tuis avertere. T. 2. D. 5. n. 4. T. 6. D. 7. n. 3.
 Cor upi & abominabiles facti sunt in voluptatibus suis. Ibid. n. 4.
 Mors secus introitum delectationis posita est. T. 4. D. 13. n. 5.
 Si est intelligens, aut requiens Deum. T. 6. D. 7. n. 4.
Grad. 3. Omni obedientia se subdat maiori. T. 2. D. 5. n. 4.
Grad. 4. Si ipsa obedientia doris, & contrariis rebus, vel etiam quibuslibet irrogatis iniurijs, rati-

ta conscientia patientiam amplectitur: & submissus non læsetur, vel discendat. T. 2. D. 1. n. 7. T. 6. D. 5. n. 3.
Cap. 19. Oculos Domini in omni loco speculati bonos, & malos. T. 6. D. 15. n. 1.
 Placite sapienter. T. 6. D. 18. n. 5.
 Sic itemus ad placidum durum mens nostra concordet voci nostræ. T. 6. D. 18. n. 5.
Cap. 27. Magnopere enim debet sollicitudinem gerere Abbas circa delinquentes fratres, & omni sagacitate, & industria curare. T. 2. D. 13. n. 4. T. 6. D. 6. n. 15. 21.
 Non super sanos tyrannidem. T. 6. D. 6. n. 8.
Cap. 28. Abbas faciat quod sapiens medicus. Si exhibuit fomenta, si ungen a ubortat onem, si medicamina scripturarum diuinorum, si ad ultimum ut onem communicationis, vel plagas vigetiam, & iam viderit nihil suam prævalere iudicium, & adhibet etiam (quod minus est) ium, & omnium fratrum pro eorationem. Quod si nec isto modo sanatus fuerit, tunc iam uratur Abbas ferro abscessionis, ut ait Apostolus: Auferre malum ex vobis. T. 2. D. 11. n. 14. T. 6. D. 6. n. 1. 15.
Cap. 31. Frates non contristet. Si quis autem ab eorum aliquid irrationabiliter postulat, non spernit eum cum eorum sit, sed rationabiliter cum humilitate male petenti denegat. T. 5. D. 6. n. 10.
 Et cui substantia non est cui tribuatur, sermo responsionis porrigitur bonus. Ibid.
Cap. 37. Considerare semper in eis imbecillitas. T. 6. D. 6. n. 21.
Cap. 49. Vita Monachi quadragesime debeat observationem habere. T. 5. D. 14. n. 10.
 Negligentia aliorum temporum. Ibid.
Cap. 60. Sciens se discipline regulari subditum: & magis humilitatis exempla omnibus det. T. 6. D. 16. n. 5.
Cap. 61. Sciens se multo magis discipline regulari subditum. Ibid.

Cap. 64. Sapientie doctrina eligatur. T. 1. D. 11. n. 21. Qui ovis natus est. T. 2. D. 6. n. 12.
 Quod si etiam omnis congregatio vitij suis (quod absit) contententem petionam pari consilio elegerit: prohibeant pravorum prevalere consensum. T. 2. D. 12. n. 12. T. 3. D. 1. n. 7.
 Cogitet semper quale onus suscipit. T. 6. D. 2. n. 3.
 Sciatque sibi oportere, prodesse magis, quam præesse. T. 2. D. 12. n. 5.
 Oderit vitia, di ligat fratres. T. 4. D. 5. n. 4.
 Ne quid nimis. T. 2. D. 10. n. 15.
 Ne dum nimis cupit eradicare argumens, frangatur vas. T. 6. D. 19. n. 6.
 Studeat plus amari, quam timeri. T. 1. D. 8. n. 8. T. 5. D. 8. n. 11. T. 6. D. 14. n. 1.
 Non sit turbulens, & anxius, non sit nimis & obstinatus, non sit zelotypus, & nimis suspiciosus, quia nunquam requiescit. T. 1. D. 8. n. 8. T. 2. D. 8. n. 1.
Cap. 65. Dum adiutor partibus, eunt in perditionem. T. 2. D. 5. n. 14.
 Cogitet autem Abbas de omnibus iudicijs suis Deo redditurum rationem. T. 5. D. 12. n. 6.
Cap. 66. Ut non sit necessitas Monachis vagandi foras, quia omnino non expedit quibus eorum. T. 3. D. 8. n. 4.
Cap. 67. Nec presumat quisquam alij referre quæcumque foris monasterium viderit, aut audierit: quia plurima destructio est. Ibid.
Cap. 68. Si aliqua forte gravia, vel impossibilia iniunguntur, suscipiat quidem iubentis imperium. T. 2. D. 5. n. 9.
Cap. 69. Summo opere præcavendum est, ne quavis occasione presumat alter alterum defendere Monachum in Monasterio, aut quasi tueri, etiam si qualibet consanguinitate propinquitate iungatur. T. 2. D. 2. n. 11.
Cap. 72. Est zelus amaritudinis malus. T. 6. D. 6. n. 5.